

דף כד:

עין משפט ד.

יו"ד סימן קנה פעיף ג.

ג. ו. מתרפאין משאר איסורים במקום סכנה אפי' דרך הנאתן ^ש, ושלא במקום סכנה, כדרך הנאתן אסור ושלא כדרך הנאתן מותר, חוץ מכלאי הכרם ובשר בחלב שאסורים אפי' שלא כדרך הנאתן אלא במקום סכנה.

הגה: י"א דכל איסורי הנאה מדרבנן מותר להתרפאות בהן אפי' חולה שאין בו סכנה ^ת, ואפי' יין נסך בזמן הזה ^א מותר להתרפאות בו ולעשות ממנו אמבטיה אע"פ שהוא כדרך הנאתן ^ב, ובלבד שלא יאכל וישתה האיסור, הואיל ואין בו סכנה.

הגה: כ"ש דמותר לזלף סתם יינם על גבי האש, דאפי' לבריא מותר דריחא לאו מילתא היא.

הגה: מותר לשרוף שרץ או דבר איסור ולאכלו לרפואה ^ג אפי' חולה שאין בו סכנה, חוץ מעצי עבודת כוכבים. וכל חולה שמאכילין אותו איסור צריכים שתהיה הרפואה ידועה ^ד או ע"פ מומחה.

הגה: אין מתירין שום דבר איסור לחולה אם יכול לעשות הרפואה בהיתר כמו

ש. מפסחים דף כ"ה, פי' מאיסורי הנאה מתרפאין לצורך רפואה, אבל שלא לצורך רפואה אפי' שלא כדרך הנאתן אסור, כ"כ הרא"ש, אבל באיסורי אכילה מותר. ש"ך ס"ק י"ג.

ת. היינו אפי' כדרך הנאתן, וכ"כ הר"ן בפ' כל שעה בשם י"א, וריב"ש בסי' מ"ה. ובלבד שלא יאכל וישתה האיסור כדרך אכילתן הואיל ואין בו סכנה אבל שלא כדרך אכילתן מותר. ש"ך ס"ק י"ד-ט"ו.

א. דלאו עובדי ע"ז הם.

ב. אבל לבריא אסור דסיכה בכלל שתיה היא. ש"ך ס"ק י"ז.

ג. אפי' הוא מאיסורי הנאה, דקימ"ל כל הנשרפין אפרם מותר חוץ מעצי ע"ז ויי"ג, כ"כ הריב"ש. ש"ך ס"ק י"ט.

ד. ע"פ מה שנתבאר באו"ח סי' שכ"ח ובסי' תרי"ח.

באיסור, אע"פ שצריך להמתין קצת קודם שימצא ההיתר ה' מאחר שאין סכנה בדבר.

עין משפט ו. יו"ד סימן קנה סעיף ג.
עיין לעיל עין משפט אות ד.

ה. מב"י משם תשובת הרשב"א בסי' קל"ד.